

Fragment książki: „Detektyw Pozytywka” Grzegorz Kasdepke

Kto zepsuł zegarek?!

Detektyw Pozytywka wspinał się właśnie na poddasze kamienicy, w której prowadził agencję detektywistyczną „Różowe Okulary”, gdy nagle zza drzwi mieszkania na trzecim piętrze dobiegły go dziecięce krzyki, płacze, a potem usłyszał zgrzyt przekręcanego zamka – i naraz na klatkę schodową wybiegła zachlipana Zuzia. Za nią wyskoczył wyraźnie rozeźlony Dominik, brat Zuzi – był od niej o trzy lata starszy; chodził już do drugiej klasy.

– Gdzie idziesz?! – Wrzasnął Dominik. – Wracaj!

– Do detektywa Pozytywki! – krzyknęła zapłakana Zuzia. I nie zwracając uwagi na uczonego barierki detektywa Pozytywkę, pognęła na górę.

Detektyw pozytywka chrząknął i spojrzał pytająco na Dominika; chłopiec wydawał się zaskoczony jego widokiem. W pierwszym momencie, podobnie jak i Zuzia, zupełnie nie zwrócił uwagi na chudą postać człapiącą po schodach. Ale zdumienie szybko ustąpiło wyrazowi podziwu i radości – Dominik uśmiechnął się do detektywa Pozytywki szeroko.

– Ale Pan ma nosa! – Powiedział z uznaniem. – Właśnie o panu mówiliśmy! A tata mówi, że żaden z pana detektyw, tylko zwykły... – Zamilkł zmieszany.

– Świrus, tak? – Westchnął detektyw Pozytywka. – Wiem, co mówią o mnie dorośli.

Dominik nie potwierdził, ale nie zaprzeczył. Stali przez chwilę w milczeniu, mierząc się wzrokiem.

– No to o co chodzi? – zapytał wreszcie detektyw Pozytywka.

– O pamiątkowy zegarek. – Dominik spochmurniał gwałtownie. – Ja i tata zbieramy różne stare przedmioty. I wczoraj dziadek podarował nam swój stary kieszonkowy zegarek, na dewizce. Dewizka to taki łańcuszek...

– Wiem, jak wygląda zegarek na dewizce – przerwał mu detektyw Pozytywka.

Dominik zerknął na detektywa Pozytywkę z szacunkiem.

– Ten zegarek należał kiedyś do dziadka mojego dziadka – wyjaśnił Dominik. – Ale nadal działa. A raczej działał, do wczoraj! Dziś Zuzia pokazała go swoim koleżankom i zegarek przestał chodzić! Czyli musiały go jakoś zepsuć! – Dominik aż zagryzł wargi ze złości.

Detektyw pozytywka podrapał się po głowie. Naprawdę nie wiedział w jaki sposób mógł tu pomóc. Jego zdaniem zegarek należało zanieść do zegarmistrza, a nie do detektywa.

– Chodzi o to, że Zuzia nie przyznaje się do winy! – Krzyknął Dominik. – Mówi, że nie pozwoliła swoim koleżankom nawet dotknąć zegarka! A tak naprawdę, to pewnie boi się, że będzie musiała wyjąć pieniądze ze swojej skarbonki i zapłacić za naprawę!

– I chcesz, żebym udowodnił.... – zaczął detektyw Pozytywka.

– Że Zuzia jest winna! – Dokończył Dominik.

– A Zuzia chce... – ciągnął detektyw Pozytywka.

– Żeby udowodnić pan jej niewinność – burknął Dominik.

Detektyw Pozytywka spojrział na niego w zamyśleniu. Hmm, to naprawdę zaczyna być interesujące...

– A gdzie jest ten zegarek? – zapytał po chwili.

– U Zuzi – powiedział Dominik. – Nie chciała mi go oddać.

Wtedy Pozytywka westchnął, a potem ruszył na górę.

Zuzia siedziała na schodach tuż przed drzwiami agencji detektywistycznej „Różowe Okulary”. Widok detektywa Pozytywki poderwał na nogi – lecz była zbyt zapłakana, by wykrztusić choć słowo. W milczeniu wyjęła z kieszeni zegarek i podała go detektywowi Pozytywce.

– No tak... – mruknął detektyw Pozytywka, oglądając zegarek ze wszystkich stron. – Co my tu mamy?

– Ja nic nie zrobiłam! – pożałowała się Zuzia. – To na pewno Dominik, a teraz chce zwalić na mnie!

Detektyw pozytywka przełożył zegarek do ucha.

– Dominik jest niewinny – powiedział pół minuty później. – Ty zresztą też – dodał z uśmiechem.

– To kto go zepsuł? – zapytała oszołomiona Zuzia. – Tata?

– A czy ja powiedziałem, że zegarek jest zepsuty? – detektyw Pozytywka roześmiał się. – Jeśli tak, to skłamałem, bo nie jest. Tyle tylko, że kiedyś zegarki różniły się trochę od tych, które nosimy dzisiaj, na baterie... Dziadek wam tego nie mówił?

Detektyw pozytywka miał rację. Zegarek był sprawny – nie zepsuła go Zuzia, nie zepsuł też Dominik ani nie zepsuł go tata. Cóż więc się stało?

Pytania:

1. Jak mieli na imię bohaterowie opowiadania:
    - a) Dominik i Zuzia
    - b) Dominika i Zuzia
    - c) Dominik i Zosia
    - d) Dominika i Zenek
  2. O ile lat od Zuzi był starszy jej brat?
    - a) o rok
    - b) o dwa lata
    - c) o trzy lata
    - d) o cztery lata
  3. Gdzie Dominik spotkał detektywa Pozytywkę?
    - a) W piwnicy,
    - b) W sklepie
    - c) Na schodach
    - d) W garażu
  4. Jak detektywa Pozytywkę określał tata dzieci?
    - a) uważał, że świetny z niego detektyw
    - b) uważał, że zwykły z niego świr
    - c) uważał, że uczciwy z niego człowiek
    - d) uważał, że cichy z niego sąsiad
  5. o co toczy się spór pomiędzy rodzeństwem ?
    - a) o koleżanki Zuzi,
    - b) o to, kto ma zostać właścicielem zegarka
    - c) o to, kto popsuł zegarek
    - d) o to, co Dominik powiedział tacie
  6. Co to jest dewizka?
    - a) inne określenie zegarka,
    - b) łańcuszek do zegarka
    - c) ważny dokument taty
    - d) inne określenie ulotki
  7. Komu Zuzia pokazała zegarek?
    - a) swojej przyjaciółce
    - b) najlepszemu koledze Dominika
    - c) mamie
    - d) koleżankom
  8. Co zrobił detektyw pozytywka, aby rozeznąć się co stało się z zegarkiem?
    - a) polizał go i potrząsnął nim,
    - b) przystawił do ucha i obejrzał z każdej strony
    - c) zaniósł zegarek do zegarmistrza
    - d) zostawił zegarek dzieciom bo miał inne sprawy na głowie
  9. Od kogo dzieci dostały zegarek?
    - a) od taty,
    - b) od dziadka
    - c) od wujka
    - d) od nauczyciela
  - 10. Detektyw pozytywka miał rację. Zegarek był sprawny – nie zepsuła go Zuzia, nie zepsuł też Dominik ani nie zepsuł go tata. Cóż więc się stało?**
-